

ISKORACI

Literarno - likovni podlistak

DALILA FETIĆ, 1. r.

SABINA FETIĆ, 1. r.

Naša narječja

*Svako narječje svoju ljepotu nosi,
svaki se čovjek svojim narječjem ponosi.
Svatko najljepše na svom narječju piše,
s njim se najrađe budi i diše.*

*Kajkavci se svojim kaj diče,
na njemu pišu najljepše priče.
I Krleži je bio mio,
najviše je na njemu pisat htio.*

*Čakavci se svojim ča ponose,
i našim krajem veselo ga prenose.
Veselo ča odzvanja i zvuči,
u svakoj primorskoj kući.*

*Na ulici, školi i u gradu,
štokavci svi govore i znadu.
Štokavsko narječje meni najmilije,
u duši se mojoj krije.*

IVONA VINCETIĆ, 8. razred

VEDRAN TOMIČIĆ, 6. r

NINA MICULINIĆ, 6. r.

Morska idila

U zraku miris soli i mora
čuje se krik galeb.
Još jedna topla, plavičasta zora
rađa se iz vedrog neba.

I prve zrake toplog sunca
miluju strme hridi.
Kraj otoka Krka, u daljini
bijeli brod se vidi.

U maloj luci ljuljaju se barke.
Oko njih more pijeni.
Umoran ribar stari
sjedi u borovoj sjeni.

A ja gledam očarana,
ko u bajci sve se čini
i uživam neizmjereno
u morskoj idili.

SANJA KASUMOVIĆ, 8. razred

Moja Ričina

Kad Ričina jako teče,
nonić mi vavik reče:
„Da brane ni ovdje, bi bilo više rib!“
Kad Ričina jako šumi,
se gromače va kanjonih zvrsti.
Kad Ričina prestane teć,
moremo ribe peč.

EDI DAMIŠ, 6. razred

Igra

Igra se leptir s visibabom
Pčela s ljubičicom
Dozivaju i mene
U mirisno proljeće.

ANTONIA KAPŠ, 1. razred Orehovica

Mrvice iz dnevnog boravka

Ujutro, kad se probudim, svi se deru po kući. Tata ne može naći ključeve od auta, mama već nervozno pije kavu, a Nikolina, što mislite, ne može naći sve knjige za školu. Ja sam svakom loncu poklopac. Svugdje se miješam. Najmirniji u kući su mačak Piko i pas Roki. Ali to je samo varka! Kad se za svima nama zaključaju ulazna vrata, slijedi nastavak „Rokija 6“. Prolazak kroz hodnik slični na utrku s preponama, a ulazak u dnevni boravak je novi „Vrisak 4“! Jastuci su po podu, pokoji dodatak je u pijesku, a i moramo provjeriti jesu li sve ribice na broju. Roki i Piko, dva nevinašca, spavaju snom pravednika i prave se da ništa ne znaju. I takav je naš svaki dan. Pomalo slični na „Bračne vode“, ali nam zato nikad nikad nije dosadno.

MARIJANA HUNJEK, 5. razred

DORA MANCE, 7. r

Prvi put va petom razredu

Došal san pondijak va školu
i bilo je puna dice.
Povedali su, smijali se i rivali
jedan drugoga.
Bil je lip dan,
judi su prohajali.
Kad smo se pred školun si našli,
došla j' meštrica po nas
i šli smo va razred.

JOSIP ČARGONJA, 5. razred

LUCIJA VOJTA

KAROLINA MAMIĆ, 3. r.

SABINA JUSUFI, 3. r.

Moja Pupica

Razigrana, mića i lipa.
Ma ki to more bit?
S njuškicom crno belun
s črnimi točkicama
po mićem telu.
Pa to more samo
jedno biće bit.
To je moja mićera mačkica
Pupica.

ANTONIJA MICAN, 7. razred

Slike proljeća

Priroda se sjaji.

Visibabe zvone:

Stiglo je proljeće.

Leptiri se igraju skrivača.

Ljubičica priča da je pčela jako vrijedna.

Mala ptičica je pala iz gnijezda i viknula:

Mama, mama!

IVAN VUCIĆ, 2.razred Orehovica

Kamen sreće

Ponekad dani budu teški i puni samoće, a ponekad jednostavno cvjetaju ruže. Zaista, vjerujem da ne postoji poseban razlog za takva zbivanja.

U blizini moje kuće postoji mjesto na koje volim otići kada osjećam nešto posebno, jedan zanos i sreću. Tada želim svim svojim bićem osjetiti dobro raspoloženje i odem tamo gdje sjednem na veliku, sivu gromadu koja ima i oči, i uši, i srce. Tada i ja otvorim svoje srce i sve lijepo i sve ono što nemam hrabrosti nikome povjeriti, ispričam svom sivom prijatelju. On me s puno razumijevanja i strpljenja sasluša i veseli se, i smije se mojoj sreći i veselju.

Kada se dobro ispričam sa svojim sivim prijateljem, uljudno se pozdravim i pružim mu ruku. Lagano ga podragam i obećam da ću mu se ponovo vratiti s punim naramkom sreće, ljubavi i dobrih vijesti. Do skorog viđenja!

EDI CRNKOVIĆ, 7. razred

Karolina Mamić, 3. r.

Sunce

U rano proljeće
sunce progleda.

Zamiriše zumbul.

SELMA JAPIĆ, 1.razred Orehovica

SABINA JUSUFI, 3. r

Prva ljubav

Prva ljubav!

Vavik ga se sjetin.

Vavik mi je prid očima.

Sanjan ga dan i noć.

Volin ga ko samu sebe.

Aš on je del moje duše.

ROZALJA FUČAK, 7. razred

Moj zavičaj

Moj zavičaj je lijep, jer ima puno cvijeća. U njemu žive dragi ljudi. Ima veliko, plavo more u kojem se kupam svako ljeto. Ima puno škola, a ja idem u jednu koja mi je najdraža. U njoj sam našao i najboljeg prijatelja. Volimo se igrati rata. Eto, to je moj zavičaj.

ALMIR JAPIĆ, 2. razred Orehovica

Visibaba

Visibaba je proljetnica.

Ona je bijele boje. Ima tri veće snježno – bijele laticice, a unutra oko žutih prašnika ima tri manje laticice čiji su rubovi zelenkasti. Taj cvijet se zove visibaba zato što visi na vitkoj stabljici. Listovi su joj tanki i duguljasti. Raste u šumarcima. Ona izgleda kao zvončić. Služi za dojavljivanje proljeća.

Visibaba mi se sviđa, jer izgleda svečano.

EVA RAC, 2. razred Orehovica

FILIP TOMČIĆ, 3. r.

SABINA FETIĆ, 1. r.

Leptiri

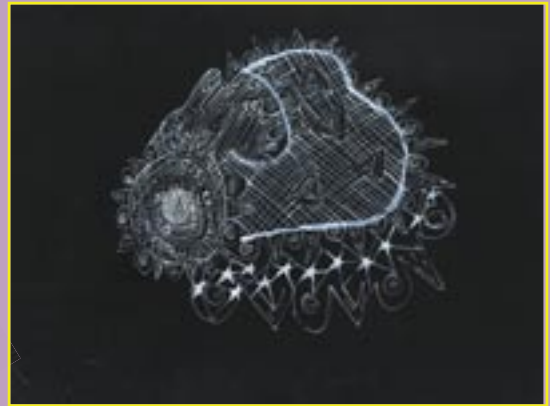
Proljeće je i ujutro lete leptiri. Igraju se skrivača. Kada skupe krila izgledaju kao laticice cvijeta. Oni su lukavi, imaju ideje kao mi u glavi za puno skrovitih mjesta. Lete i skrivaju se cijeli dan. Volio bih i ja s njima.

IVAN ŠOKAC, 2. razred Orehovica

Zimsko jutro kroz moj prozor

Jedno jutro pogledala sam kroz prozor. Ugledala sam malenu travu koja je još uvijek zelena, ali polegnuta po zemlji. Trešnja, s ogoljelim granama na kojim vise još samo dva, tri suha, smeđa lista, usamljeno stoji pokraj moga vrta. Na plavom nebu su čupkasti oblaci ružičaste boje. Ispod prozora netko stalno skače. To je Piko, moje malo, znatiželjno, razigrano, crno mače.

EVA RAC, 2. razred Orehovica

VEDRAN TOMIČIĆ, 6. r.

Nezaboravno iskustvo

Na otoku Krku, u Puntu, svako ljeto provodim praznike kod bake i djeda. Ovo ljeto bilo mi je jedno od najboljih do sada. Većinu vremena sam provodila sa prijateljima, ali bilo je tu i obiteljaskih okupljanja. Često sam išla na kupanje, zabavljala se, izlazila i sve je bilo super i zabavno, ali samo jedna noć će mi ostiti urezana u pamćenje, a to je „Ribarska noć“.

Jedanput u godini ribari, podijeljeni u skupine navečer u sedam sati odlaze na pučinu loviti ribe. Natječu se tko će uloviti više. Natjecatelji mogu biti potpuni amateri ili pak profesionalci, zato ih ocjenjuju posebno. Sa ribom se vraćaju oko sedam sati ujutro. Tada slijede prve pripreme za noć. Vežu se kašete sa ribom, mjesto slavlja se uređuje i namješta, priprema se vatromet, i naravno ono najglavnije izabere se dobra glazba, jer ako ćemo iskreno nema dobrog slavlja u malenom mjestu bez prave muzike i naših domaćih rock zvijezda, a to su, nitko drugi do „Gustafi“, bend koji svira domaću glazbu u rock stilu.

Došla večer, polako je već krenula gužva i uzbuđenje. Ulovljena riba se pekla nasred ulice i mamila ljude koji nisu mogli odoljeti. Uskoro se na postavljenoj pozornici pojavio ljubazan čovjek i proglasio pobjednike te ih nagradio. Pod amaterima pobijedila je grupa „Zumbuli“, a pod profesionalcima „Niš koristi“. Nakon toga je uslijedio prekrasan vatromet. Milijuni sićušnih iskrica u svim bojama letjele su nebom pod zadivljenim turistima i ponosnim mještanima. Vatromet je dugo trajao i svi su bili oduševljeni, ali prava zabava je tek počinjala. Odmah nakon vatrometa došli su na red i „Gustafi“. Kad su zasvirali mi gledatelji smo jednostavno morali zaplesati. Uz „Gustafe“, viku, dernjavu i ushićene usklike zadovoljne publike, nisam čula samu sebe, a ni tatu koji je zaključio da je vrijeme da idemo doma i završimo sa zabavom, ali samo za ovu noć. Slavlje je potrajalo do ranih jutarnjih sati, ali ja sam na žalost otišla već u dva ujutro, jer mi se spavalo. Umorilo me svo to uzbuđenje. Legla sam u krevet, zaspala i sanjala ludi provod uz „Gustafe“.

KLARA KAJBA-ŠIMANIĆ, 7. razred

Blagdanski ugođaj u mom gradu

Bliži se Božić. U mom gradu vlada svečani ugođaj. Središte grada ukrašeno je raznim svjetlećim lampicama, zelenim vijencima, božićnim kuglicama i svakovrsnim božićnim ukrasima.

Najviše volim božićne blagdane. Tada je sve drukčije, ljepše. Ljudi su dobre volje, a grad posve promijenio svoje lice. Građani užurbano hodaju gradom kupujući božićne ukrase i poklone. No, nije samo središte grada prekrasno uređeno. I najveći shopping centar u Hrvatskoj, Tower centar, izgleda čarobno. Izvana, mnogobrojne resice malih svjetlećih lampica okružuju ulaz u centar, bacivši prvi pogled na unutrašnjost, mislila sam da se nalazim u nestvarnom čarobnom svijetu. Velike zelene kuglice ukrašene malim crvenim, visile su sa stropa na svakom katu. Okolni zidovi bili su osvijetljeni zlatnim lampicama. Najljepše je bilo na četvrtom katu kojeg je krasio najveći bor visok čak tri metra, posebno uređen. Svod centra podsjetio me na noćno nebo s titrajućim plavim zvjezdicama. Zamislila sam Tower centar kao mali grad u kojem buja život i blagdanski ugođaj, grad kojim su koračali veseli i bezbrižni ljudi u nadi da će baš ovdje pronaći željene poklone.

A za Božić sretni ljudi uživaju u toplini svog doma okruženi bližnjima, moleći se Isusu Kristu, našem Spasitelju.

JELENA MATERLJAN, 7. razred